

FEUILLETON

50ième Assemblée Générale Ordinaire de la Société Suisse
d'Odontologie.

Montreux 24—26 Mei 1935

Gevolg gevende aan de uitnodiging van de S.S.O. heeft schrijver dezes het voorrecht gehad als vertegenwoordiger van Nederland, bovenbedoelde vergadering bij te wonen.

De vergadering had plaats in het somptueuse Palace Hotel, terwijl in het daartegenover gelegen en voor het doel bij uitstek geschikte „Pavillon des Sports” de gebruikelijke tentoonstelling was ondergebracht.

Zooals men weet, hebben de Zwitsers slechts ééne landelijke Vereeniging, waarin zoowel de wetenschappelijke als de sociale belangen worden behartigd. De sociale kwesties echter worden niet — zooals bij ons — in de Algemeene Vergadering besproken, maar behandeld in een Conseil, dat de afgevaardigden der verschillende kantons bevat en dus in samenstelling ongeveer overeenkomt met het Hoofdbestuur onzer Maatschappij en doet denken aan „The House of Delegates” der Amerikanen.

Dit vindt zijn oorsprong in het feit, dat de verschillende kantons hunne eigen regeeringen hebben en de sociale regelingen dus niet overal hetzelfde zijn. Heeft deze regeling enerzijds het voordeel, dat langdradige discussies in Algemeene Vergaderingen worden vermeden, anderzijds ontsnapt men niet aan den indruk dat zoodoende de belangstelling vóór en de kennis van de sociale onderwerpen bij den doorsnee tandarts minder ontwikkeld wordt dan in die landen, waar zij punten van bespreking uitmaken in de vergaderingen.

In Zwitserland moet echter tevens rekening gehouden worden met het feit, dat het gebruik van drie talen hier weer extra moeilijkheden zouden scheppen, moeilijkheden waaraan men ook in de wetenschappelijke vergaderingen niet ontkomt en die vooral haar

oorzaak vinden in het feit, dat — waar de Duitsch en Italiaansch sprekende collega's in het algemeen het Fransch zeer goed machtig zijn — de Fransche Zwitsers zich vrijwel uitsluitend van de Fransche taal, bedienen.

Het programma was ditmaal in hoofdzaak gewijd aan de prothese in den ruimsten zin des woords. Prof. Roy (Parijs) sprak over „*Quelques considérations sur les bridges d'immobilisation dans la paradentose*”, Prof. Spreng (Bazel) over „*der Abdruck für totale Prothesen unter besonderer Berücksichtigung des Kauabdrucks*”, Dr. Grüning (Bern) over „*Behebung von Sprachfehlern (Sigmatismus) durch den Zahnarzt*”.

Prof. Georges Villain (Parijs) hield een voordracht over „*Les diverses substances et leur forme d'utilisation pour la confection des bases des prothèses complètes (étude comparative)*”, Prof. Wild (Zürich) over „*Die Statik der totalen Prothese*”, Dr. Ackerman (Genève) over „*Introduction au problème de l'articulé*” en tenslotte de Zwitsersche „grand old man” Prof. Gysi (Zürich) over „*Die Bedeutung der individuellen Kieferbewegungen bei der Konstruktion der totalen Prothese*”.

Ondanks deze rijkvoorzienne prothesedisch, die inderdaad de maag aanzienlijk vulde, sprak nog Dr. Dreyfus (Lausanne) over de techniek van het roestvrij staal, demonstreerde Dr. Caccia (Milaan) het bakken van porceleinen kronen en bruggen in een door hem vervaardigde oven en hield de Geneefsche chirurg Ody een zeer belangwekkende voordracht over zijn operatiemethode voor zware gevallen van Trigeminusneuralgie, waarbij hij, inplaats van het verwijderen van het geheele Ganglion Gasseri, zich bepaalt tot het wegnemen (onder lokaalanesthesie) van het achterste gedeelte. Hierdoor wordt deze — anders zoo ernstige — ingreep, aanzienlijk vereenvoudigd en gaf zijn statistiek van 68 patienten een resultaat van 100 %! Een achtstal patienten (waaronder verscheidene boven de zeventig) werden voorgesteld en zij waren, in den meest letterlijken zin, een wandelende reclame voor den bekwamen chirurg, die tevens een bij uitstek helder spreker bleek te zijn.

De zeer uitgebreide tentoonstelling gaf het bekende beeld te zien en stond wel zeer in het moderne teeken der ceramiek, een groot aantal nieuwe porcelein-ovens waren daarvan onder meer het bewijs.

S. S. White demonstreerde een apparaat voor de „*Ionophorèse*” volgens Dr. Bernard (Parijs), een moderne vorm van de aloude Katophorese en als men de helft mag gelooven van de daarmee bereikte resultaten, zou het vraagstuk der wortelbehande-

ling hiermede een zeer aanzienlijke stap voorwaarts gekomen zijn. De serieuze onderzoekingen van Bernard wettigen in ieder geval nadere toetsing van zijn resultaten, door eigen experiment.

Het behoeft ternauwernood gezegd, dat naast al dezen ernst, ook aan de aangename zijde, die congressen pleegt eigen te zijn, de noodige aandacht werd besteed. De gebruikelijke lunches en diners ontbraken niet, het prachtige Lac Léman in voorjaarstooi werd per boot aan alle kanten bekeken, een bezoek aan het historische Chateau de Chillon vormde mede een onderdeel van het programma en een en ander culmineerde in het banket, dat met zijn $\pm$ 300 deelnemers in een der groote zalen van het wereldberoemde Montreux Palace een schitterende aanblik bood.

Hier bleek hoe internationaal de Zwitsersche vergaderingen langzamerhand geworden zijn. Een groote Fransche vertegenwoordiging, een dito Italiaansche, verder afgevaardigden van Duitschland, België en Holland, brachten met de officieele representanten van Regeering en Stad, benevens die der medische corporaties, de sfeer die wij van internationale bijeenkomsten zoo goed kennen en die zonder twijfel in den loop der jaren grootelijks heeft bijgedragen tot de bevordering der tandheelkunde in vele landen, zoowel wetenschappelijk als sociaal!

Daar bleek ook, dat die aanzienlijke buitenlandsche vertegenwoordiging voor een deel haar oorzaak vond in het feit, dat velen gemeend hadden, dat de Zwitsersche vrienden met hun 50e jaarvergadering tevens hun halve eeuwfeest vierden.

De voorzitter, Dr. Held (Genève) ontnam ons echter deze illusie, door mede te deelen, dat dit feest eerst het volgend jaar zou plaats vinden en dat de S.S.O. zich voorstelde zulks te Zürich op luisterrijke wijze te herdenken, waartoe hij alle aanwezigen benevens vele afwezigen opriep.

Dit belette Georges Villain zijn geprepareerde herinneringsrede te houden, doch gaf hem aanleiding om in een improvisatie, waarvan hij zoo bij uitstek het geheim bezit, de gevoelens van internationale vriendschap te vertolken, die ook in deze bijeenkomst, temidden der Zwitsersche gastvrijheid, gemaakt hadden, dat wij ons die dagen zoo volkomen „thuis” hadden gevoeld.

Dit compliment komt den gastheeren volkomen toe en grooter lof kan men hen moeilijk toezwaaien!

Ch. F. L. NORD.